

**Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní,
kteří dávali do pokladnice.**

32. neděle v liturgickém mezidobí cyklu B

Evangelium (Mk 12,38-44)

Ježíš učil (zástupy): „Varujte se učitelů Zákona! Chodí rádi v dlouhých řízách, mají rádi pozdravy na ulicích, první sedadla v synagogách a čestná místa na hostinách; vyjídají vdovám domy pod záminkou dlouhých modliteb. Ty stihne tím přísnější soud.“ Potom se posadil proti chrámové pokladnici a díval se, jak lidé dávají do pokladnice peníze. Mnoho boháčů dávalo mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a dala dvě drobné mince, asi tolik jako pár halířů. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám: tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž tam dali ze svého nadbytku, ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš učil (zástupy): „Varujte se učitelů Zákona! Chodí rádi v dlouhých řízách, mají rádi pozdravy na ulicích, první sedadla v synagogách a čestná místa na hostinách; vyjídají vdovám domy pod záminkou dlouhých modliteb. Ty stihne tím přísnější soud.“ Ježíš kritizuje chování učitelů Zákona a rázným způsobem před nimi varuje lid. Učitelé Zákona chtějí, aby se s nimi jednalo všude s patřičnou ctí. Tuto důstojnost chtějí zakoušet na tržišti, v synagoze, při stolování. To, co vytýká Ježíš učitelům Zákona, to také vytýkal svým učedníkům (např. při sporu o prvenství, Mk 9,34). Vyučování a chování učitelů Zákona se jeví jako vnitřně propojené. Oni vidí v Mesiáši pouze Davidova syna (Mk 12,35) a očekávají od něho slavné pozemské království. Z tohoto důvodu pro ně projevování pozemské cti hraje zásadní roli. Pro učedníky je velmi namáhavé přijmout Ježíšovo poučení o zásadním významu služby.

Zvláště silná je Ježíšova výtka o vyjídání domů vdov, které učitelé Zákona zbavují majetku pod záminkou dlouhých modliteb. Vdovy společně se sirotky jsou pokládány za sociálně slabé osoby a nachází se tak pod mimořádnou Boží ochranou (Ex 22,21-23). Kdo je využívá, převrací tak mimořádným způsobem příkázání lásky k bližnímu. Ježíšova slova není možné chápat jako neplodnou polemiku. Toto vyučování má potvrdit, co již sdělil svým učedníkům, a má je přivést ke zpytování svědomí.

Potom se posadil proti chrámové pokladnici a díval se, jak lidé dávají do pokladnice peníze. Mnoho boháčů dávalo mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a dala dvě drobné mince, asi tolik jako pár halířů. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám: tato chudá vdova dala víc než

všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž tam dali ze svého nadbytku, ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí.“ U chrámové pokladnice se už Ježíš obrací jen na své učedníky a hodnotí jednání těch, kteří přinášejí své dary. V této souvislosti zmiňuje, že chudá vdova, která vhodila zcela malý obnos peněz, darovala více než všichni ostatní. Ježíš nehodnotí podle měřítka kvantity, ale kvality. Chudá vdova dala více než všichni ostatní, protože dala vše, co měla. Její jednání je naprosto svobodné a vyznačuje se neokázalostí. Ježíš s touto ženou sice nepromlouvá, ale všimá si toho, co dělá. Její jednání mu slouží za příklad pro vyučování.

Podle Ježíšova soudu tato žena jednala správně. Ježíš ji představuje jako model i svým učedníkům. Proč je její jednání příkladné? Není snad nesmyslné, že dala své poslední prostředky? Pro Ježíše je rozhodující, že tato žena vhodila do chrámové pokladnice všechno, co měla. Jakožto vdova patří ve společnosti mezi sociálně slabé a bezvýznamné, je však svobodná vůči všem materiálním potřebám a velkodušná ve své oddanosti Bohu. Její jednání je proto naprosto odlišné od jednání učitelů Zákona.

Vdova z dnešního evangelia dala „všechno, co měla, celé své živobytí“, a je zajímavé, jak tento příběh navazuje na evangelium minulé neděle o největším přikázání. Chudá vdova tím, že dala svůj dar takový, jaký byl, projevila lásku k Bohu celým srdcem a stává se modelem čisté víry, autentického setkání s Bohem, protože jediným způsobem, jak lze Boha poznat, je milovat ho celou silou a celým srdcem. Je další z řady žen v Markově evangeliu, které svou iniciativou a radikálností ukazují cestu k autentickému učednictví.

SHRNUTÍ

V tomto úryvku Ježíš především staví svým učedníkům před oči dva momenty: v první řadě upozorňuje na chování učitelů Zákona, kterým se oni podobají ve svém úsilí o velikost. Opačnou alternativou je chování chudé vdovy, které se učedníci podobají tím, že se všeho zbavili, aby následovali Ježíše (Mk 10,28). Učedníci se vydali na cestu ke svobodě, avšak ještě nejsou u svého cíle. Musí se ještě osvobodit od očekávání a nadějí, které vkládají v Ježíše na základě svého pojetí Mesiáše. Ježíšovi učedníci se stanou svobodnými, když se zcela spolehnou na něj a Boha, přijmou Ježíše jako Ukřižovaného a Vzkříšeného a budou žít život služby podle jeho příkladu.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Ježíš si často všímá těch nejobyčejnějších věcí a lidí. Zkusme to dělat podobně jako on: všimnout si malé květiny na okraji cesty a zaradovat se z ní, všimnout si staré paní, která je smutná, všimnout si toho pána v roztrhaných šatech, kterého si nikdo nevšímá – a třeba se na ně jen usmát nebo poprosit Pána: „Ježíši, prosím Tě za tuto paní, za tohoto pána! Svěřuji ti je!“

Starší:

Všimněme si, co si myslíme, když potkáme nějakého bezdomovce nebo když ve třídě máme nějakého nepříjemného spolužáka. Říkáme si: „To je hrůza...“ nebo „Nebudu si ho všímat – raději dál od něj...“ Ježíš si naopak těchto slabých, malých a obyčejných věcí a lidí všímal, neštítil se jich, byli pro něj důležití. Zkusme to někdy také my – právě v nich k nám promlouvá Bůh.

Zkusme si

Mladší / Starší:

Chudá vdova udělala to, co jí Zákon přikazoval. Nepřemýšlela o tom, co bude druhý den bez peněz dělat. Prostě poslechla a spolehla se na Boha.

Každý den, kdy se zachováš jako ona, si v tomto týdnu můžeš nakreslit na papír dvě mince (případně můžeš dokreslit mince na přiložený vzor).

Mince můžeš kreslit nebo vybarvovat zlatě a stříbrně podle toho, jak se ti tvé rozhodnutí zdálo obtížné.

